

27. neděle v liturgickém mezidobí – 7. října 2012

Bohoslužby a akce v tomto týdnu:

PONDĚLÍ - 8. října 27. týdne v mezidobí	17:00	zkouška zpěvu dětské scholy na faře v Dolní Čermné
ÚTERÝ - 9. října 27. týdne v mezidobí	18:00	mše sv. v Dolní Čermné za Jana Marka, manželku a celý rod z obojí strany
STŘEDA - 10. října 27. týdne v mezidobí	18:00 19:00	mše sv. v Dolní Čermné za Jiřího Vágnera a rodiče náboženství pro středoškoláky
ČTVRTEK - 11. října 27. týdne v mezidobí	9:00 19:00	mše sv. v Dolní Čermné - na dobrý úmysl (v rámci setkání kněží žambereckého vikariátu) jednání Pastorační rady farnosti
PÁTEK - 12. října 27. týdne v mezidobí	19:00	mše sv. v Dolní Čermné za Stanislava Filipa a bratra Antonína
SOBOTA - 13. října 27. týdne v mezidobí	19:00	mše sv. v Petrovicích za Jaroslava Šťástka, manželku Ludmilu a vnuka Vojtu
NEDĚLE – 14. října 28. neděle v mezidobí	7:30 9:00 16:00	mše sv. v Dolní Čermné (lektorská služba: Kunertovi 12) za farníky mše sv. ve Verměřovicích na poděkování za 60 let společného života mše sv. na Mariánské Hoře (lektor.služ. Pecháčkovi MH) na dobrý úmysl

Příležitost ke svátosti smíření: V Dolní Čermné 30 minut před každou mši svatou a na Mariánské Hoře v neděli odpoledne od 15:30 hodin.

**Upozorňujeme, že mše svaté v Dolní Čermné v úterý a ve středu
budou již od tohoto týdne vždy v 18:00 hodin.**

O apokalyptické jistotě víry

Média vyvolávají a udržují v člověku jistotu, že se ve světě neděje nic, co by nebylo pod kontrolou, jeho kontrolou. Převažujícím pocitem, který zprostředkovávají, je totiž sebestředná jistota zcela svobodná od reality. Být informován, znamená, těšit se právě z té jistoty, která spočívá na mlčky předpokládané bezvýznamnosti existence Boha Stvořitele v dějinách, tedy na více či méně otevřeném odmoučení Božímu Slovu i hlasu.

Jinak řečeno, jde o nabubřelou domyšlivost, která si už přinejmenším dvě stě let buduje sociální dimenzi, do níž vtahuje člověka a zároveň ho odcizuje jeho vlastní přirozenosti. Člověk je tak pokoušen odtažitým a od reality separovaným sebevědomím. Je klamán zákeřně a chytře. Nenápadně i okázale. Duchovně i politicky. Nejde přitom o žádnou konspirativní teorii, nýbrž o zlovolnou praxi ducha, jehož inteligence je morálně zvrácená.

Dějiny světa a člověka však byly odstartovány Bohem Stvořitelem, který jejich otěže nikdy nepustil z rukou. Nechybí v nich ovšem dramatický prvek, který je charakteristický pro jistotu křesťanské víry. A tato jistota je apokalyptická, jak říká francouzský filosof Fabrice Hadjadj, protože jediné skrze drama a katastrofu je člověku darováno zjevení: Pravda a milost.

Jistota víry je tedy dramatická, protože to není jistota, kterou člověk vlastní, ovládá či vytváří. Křesťanská jistota člověka uchvacuje,

přesahuje a vymyká se jeho kontrole. Je totiž větší než člověk jakožto individuum i lidstvo jako celek. Právě proto však jistota křesťanské víry nevede k domyšlivosti, nýbrž k pokoře; neuzavírá člověka do nečinnosti, ale posílá ve jménu Páně k druhým lidem, v nichž vždycky spatřuje spojence.

Boží plán ovšem žádný člověk nemůže nahlédnout v jeho celku. Žádný člověk nemůže pojmout ani jen přehlédnout celé lidstvo, neřku-li určit a řídit směřování jeho dějin. Snahy právě tohoto druhu jsou však v posledních dvou stoletích stále zjevnější a očividné jsou také jejich plody. 20. století bylo svědkem dosud nevídaných a neslýchaných hrůz. Sociální inženýrství, které chtělo takřka laboratorně vytvořit nového člověka, projevilo svou ryze démonickou inspiraci. Vedlo jen k systematickému vraždění, jehož příčinou i cílem byla čirá nenávist k lásce, která jediná je tvůrčí.

Co nám chce těmito běsy sdělit Bůh? Tuto otázku je třeba si klást a nikoli se jí vyhýbat. Kdo chce zůstat v Pravdě, nemůže se tvářit jakoby snad šlo o nějakou chybu, která se do dějin vloudila nečekaně. Boží plán je tajemný, ale Bůh není sadista, jak to chce člověku namluvit nepřítel lidské přirozenosti.

Jediná opravdová cesta pro celé lidstvo je ta, kterou dějinami prošel Ježíš Kristus. A církev je společenstvím těch, kteří po ní z milosti chtějí kráčet také.

(Převzato z Radio Vaticana, Komentáře "Církev a svět", Milan Glaser)

RUKA

Jeden chlapeček šel mamince nakoupit. Dával si pozor, aby na nic nezapomněl a udělal všechno tak, jak mu maminka nakázala. Prodavač za odměnu sundal z regálu velkou krabici bonbonů, otevřel ji a řekl: „Vezmi si, mladý muži!“

Chlapeček popadl jeden bonbon, ale prodavač ho pobídl: „Jen si vezmi všechny, co pobereš do ruky.“

Chlapeček na něj upřel své velké oči. „No... tak mi je podejte vy.“

„Proč?“ „Protože máte větší ruku.“

Když se modlíme, neměřme prosby malostí své víry.

Prostě si jenom pamatujme, že Boží ruka je větší.

(Bruno Ferrero)

Poutník - vydává : Římskokatolická farnost
561 53 DOLNÍ ČERMNÁ 1

Změny ve vydání jsou vyhrazeny !!

administrátor farnosti: P. Josef Roušar: č. tel. 737 747 204, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz